

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ว่าด้วย คณะกรรมการประจำคณะ
พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย
คณะกรรมการประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายและสภาวะการณปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และมาตรา ๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในการประชุม
ครั้งที่ ๖/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงออกข้อบังคับไว้
ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย คณะกรรมการ
ประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย คณะกรรมการประจำคณะ
พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“คณะ” หมายความว่า คณะหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
ที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

“คณบดี” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาซึ่งรับผิดชอบการบริหารงานในคณะหรือหน่วยงานที่
เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการประจำคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“ผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายความว่า บุคคลภายนอกที่มีใช้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคามที่มีความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ ที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการประจำคณะ
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรในสาขาวิชาระดับปริญญาตรี หรือระดับบัณฑิตศึกษา ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามแต่งตั้ง

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามข้อ ๘ (ก) ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัยและมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งรองคณบดีและประธานกรรมการบริหารหลักสูตร สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ สังกัดคณะหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

ข้อ ๕ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการประจำคณะ....(ชื่อคณะ)....” ประกอบด้วย

- (๑) คณบดี เป็นประธานกรรมการ
 - (๒) รองคณบดี จำนวนไม่เกินสามคน โดยคำแนะนำของคณบดี เป็นกรรมการ
 - (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมติของกรรมการตาม (๑) (๒) (๔) และ (๖) จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ
 - (๔) ผู้แทนประธานกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเลือกกันเองจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ
 - (๕) ผู้แทนคณาจารย์ประจำ ซึ่งเลือกกันเองในคณะจำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ
 - (๖) หัวหน้าสำนักงานคณบดี เป็นเลขานุการ
- ให้คณบดีเรียกประชุมกรรมการตาม (๒) (๔) และ (๕) เพื่อคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) แล้วเสนอรายชื่อพร้อมด้วยประมวลประวัติและผลงานต่อมหาวิทยาลัยเพื่อดำเนินการแต่งตั้งต่อไป
- ให้คณบดีเสนอกรรมการตาม (๒) คนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ
- สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการประชุมได้ไม่เกินสามคน

ข้อ ๖ ให้กรรมการตามข้อ ๕ (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และกรรมการตามข้อ ๕ (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่งแล้ว ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นประธานกรรมการ กรรมการ หรือเลขานุการ
- (๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๕) ที่ประชุมคณะกรรมการให้ออกเพราะประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๘) ขาดประชุมเกินสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการที่ประชุม
อยู่ในขณะนั้น

กรณีกรรมการตามข้อ ๕ (๒) (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการดำเนินการให้ได้ว่ารงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในวาระเพียงเท่าที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าหากวาระการดำรงตำแหน่งน้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่และปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๘ ต่อไป

กรณีประธานกรรมการหรือกรรมการ พ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้ว่ารงซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีประธานกรรมการหรือกรรมการใหม่แล้ว

ให้มีการดำเนินการให้ได้ว่ารงซึ่งคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๗ คุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๕ (๓) มีดังนี้

(๑) เป็นผู้ที่สามารถอุทิศตนให้แก่งานในคณะตามสมควรแก่ตำแหน่งหน้าที่

(๒) เป็นผู้มีความสนใจและเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาในมหาวิทยาลัย

(๓) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและคุณธรรมเป็นที่ยอมรับในสังคม

(๔) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการศึกษากิจการหรือการบริหาร หรือประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลทั่วไป

(๕) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับคณะนั้น

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแผนงานของคณะ ให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่และหลักสูตรที่ปรับปรุงที่เปิดสอนในคณะ เพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ

(๓) จัดให้มีการประเมินผลและควบคุมมาตรฐานการศึกษา

(๔) พิจารณาอนุมัติผลการศึกษแต่ละรายวิชาของนักศึกษาในคณะ

(๕) พัฒนา ติดตาม และตรวจสอบระบบประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ

(๖) พิจารณารับรองการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในคณะเพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ

(๗) พิจารณาเสนอชื่อนักศึกษาในคณะที่สำเร็จการศึกษาและที่มีผลการเรียนดีต่อสภาวิชาการเพื่ออนุมัติให้เกียรติบัตรแก่นักศึกษาที่มีผลการเรียนดี

(๘) พิจารณางบประมาณของคณะ เพื่อเสนอต่อมหาวิทยาลัย

(๙) พิจารณาจัดสรรทุนเพื่อสนับสนุนงานวิจัยแก่คณาจารย์และนักศึกษาในคณะ

(๑๐) พิจารณาอนุมัติเปลี่ยนแปลงผลการเรียนของนักศึกษาในคณะ

(๑๑) พิจารณาออกข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๑๒) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะบุคคล หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกะทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

- (๑๓) ให้ความเห็นชอบในการต่อเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
- (๑๔) พิจารณากลับกรองและให้ความเห็นชอบการอนุญาตให้ข้าราชการหรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัย ลาหยุดเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
- (๑๕) พิจารณานุมัติและให้ข้อเสนอแนะต่อแผนการบริการวิชาการประจำปีของคณะ
- (๑๖) พิจารณาให้ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ กำกับ ติดตามการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของคณะ
- (๑๗) พิจารณาเห็นชอบผลการประเมินการปฏิบัติราชการหรือการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในคณะ
- (๑๘) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี
- (๑๙) ปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา กรณีมหาวิทยาลัยมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ
- (๒๐) ปฏิบัติงานอื่น ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัย
- ข้อ ๙ การประชุมของคณะกรรมการ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย มาบังคับใช้โดยอนุโลม
- ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนข้อบังคับนี้บังคับใช้ ให้ดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไปจนครบวาระ
- ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ มีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่งตามข้อบังคับกรณีมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับ หรือมิได้ระบุไว้ในข้อบังคับ ให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(รองศาสตราจารย์สุกิจ ศรีปัดธา)
อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทน
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับ ฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘ (๒) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ ออกกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับสำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ก็ได้ และมาตรา ๔๑ วรรคสอง กำหนดให้ส่วนราชการตามมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ และส่วนราชการหรือหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง มีคณะกรรมการประจำส่วนราชการนั้นคณะหนึ่ง องค์ประกอบ จำนวนคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำส่วนราชการและการจัดระบบบริหารงานในส่วนราชการดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จะต้องมีการทบทวนผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายและสภาวะการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราข้อบังคับนี้